

opusdei.org

Bezgrešno začće: magisterij, oci, sveci

O Marijinom bezgrešnom začću jasno i nadugačko možemo čitati u tekstovima crkvenog nauka, crkvenih otaca i svetaca. Ovdje donosimo izbor nekih od tih tekstova.

29.11.2018.

Devetnica Bezgrešnom začću

GLAS NAUKA CRKVE

(iz bule blaženog Pija IX *Ineffabilis Deus*, 8. prosinca 1854., u kojoj se

definira bezgrešno začće kao dogma vjere)

Bog je, dakle, nju od početka i prije vjekova izabrao i odredio za majku svom jedinorođenom Sinu, od koje će postati tijelo i roditi se u blaženoj punini vremena, kojoj je iskazivao veliku ljubav, veću iznad svih stvorenja, da je u njoj jedinoj, svojom blagonaklonom voljom, našao svu milinu. Zato je nju divno obdario obiljem svih nebeskih darova uzetih iz riznice božanstva, daleko više od svih anđeoskih duhova i svih svetih, kako bi ona bila uvijek sasvim slobodna od svake ljage grijeha, te kako bi sva krasna i savršena imala onu puninu nevinosti i svetosti, od koje je pod Bogom nezamisliva veća, i od koje se ne može zamisliti da bi netko postigao veću, osim Bog.

I zaista sasvim je dolikovalo, da ona trajno sjaji ukrašena sjajem najsavršenije svetosti, te kako bi

potpuno slobodna od same ljage izvornog grijeha, odnijela najveću pobjedu nad starom zmijom, kao časna majka, kojoj je Bog Otac tako odredio dati svog jedinog Sina, kojeg je rodio iz svog srca sebi u potpunosti jednakog i kojeg je ljubio kao samoga sebe, kako bi on jedan te isti bio naravni Sin Boga Oca i Djevice, i koju je sam Sin bitno izabrao da mu bude majkom, i od koje je Duh Sveti želio i proizveo da se začne i rodi onaj od kojeg on sam proizlazi.

Kako su sami oci i crkveni pisci dušom i pameću smatrali kako ju je anđeo Gabriel, navješćujući njoj najuzvišenije dostojanstvo Bogorodice, nazvao, po samom Božjem nalogu, punom milosti, učili su da se ovim jedinstvenim i svečanim pozdravom, koji se nije nikad čuo, pokazalo da je Bogorodica bila sjedište svih Božjih milosti, urešena svim darovima božanskoga Duha; pače bila je gotovo neizmjerljivo

blago i neiscrpni bezdan istih darova; tako da, ne samo da nije bila nikad podložna prokletstvu, nego je bila, sa svojim Sinom, dionica trajnog blagoslova: dostojna da ju Elizabeta nazove, potaknuta Duhom Božjim: “Blagoslovljena ti među ženama! I blagoslovljen plod utrobe tvoje!” (Lk 1, 42).

Iz tih tumačenja proizlazi jasno i skladno mišljenje otaca da je preslavna Djevica kojoj je velike stvari učinio Svesilni, zasjala snagom svih nebeskih darova, takvom puninom milosti i takvom nevinosti da je postala neizrecivo čudo Božje, pače vrhunac svih čudesna i dostojna Bogorodica; tako smještena, koliko je moguće jednom stvorenju, koje je najbliže Bogu, postala je uzvišenija od svih hvala ljudi i anđela.

Stoga, nakon što smo neprekidno prikazivali, u poniznosti i postu, naše privatne i javne molitve Crkve Bogu

Ocu, po njegovu Sinu, da se dostoji upraviti i podržati našu pamet snagom Duha Svetoga; nakon što smo isprosili pomoć cijelog dvora nebeskoga i zazvali sa plaćem Duha tješitelja, po njegovu nadahnuću, na čast svetog i nedjeljivog Trojstva, na diku i ukras Djevice Bogorodice, na uzvišenje katoličke vjere i na povećanje kršćanske vjere, autoritetom Gospodina našega Isusa Krista, blaženih apostola Petra i Pavla i našim, izjavljujemo, izgovaramo i definiramo da je učenje koje drži da je Blažena Djevica Marija, u prvom času svoga začeća, po posebnoj milosti i povlastici svemogućega Boga, predviđajući zasluge Isusa Krista Otkupitelja ljudskoga roda, bila očuvana neokaljanom od svake ljage istočnoga grijeha, od Boga objavljeno, te zbog toga svi vjernici moraju čvrsto i postojano u njega vjerovati. Zbog toga, ako bi se tko usudio, čega neka nas Bog sačuva, u

srcu drugačije misliti negoli smo mi definirali, takvi neka budu svjesni, a neka znaju i ubuduće, da su osuđeni vlastitom presudom, da su doživjeli brodolom vjere, da su otpali od jedinstva Crkve te da su zbog toga tim samim sami sebe podvrgli kaznama koje su određene pravom, budu li se usudili tako srcem misliti, riječju i pisanjem ili na koji drugi vanjski način izražavati.

* * *

GLAS OTACA

(od svetog Andrije Kretskeg (c. 660-740), Homilija o rođenju presvete Majke Božje)

Danas, čovječanstvo obnavlja dar koji je primilo u prvom stvaranju božanskim rukama i vraća bezgrješno prvobitnoj plemenitosti. Sramota grijeha bacila je sjenu na sjaj i ljepotu ljudske prirode, no kad je Njegova Majka koja je sama ljepota

rođena, ova je priroda u njezinoj osobi obnovila svoje drevne povlastice i oblikovana prema savršenom modelu, istinski vrijedna Boga. Ovo oblikovanje je savršeno obnavljanje, ovo je obnavljanje pobožanstvenje, a ovo je pobožanstvenje izjednačavanje s prvotnim oblikom.... Jednom riječju, preoblikovanje naše prirode počinje danas, svijet koji je ostario prolazi kroz promjenu koja je u potpunosti božanska, i prima prve plodove svojeg drugog stvaranja.

Tko je uistinu bila ta Djevica i od kakvih je roditelja bila? Marija, svetija od sviju, rođena je iz Davidova plemena i iz Joakimova sjemena. Potekla je od Eve i bila Anino dijete. Joakim je bio brižan čovjek, pobožan, odgajan u zakonu Božjem. Živeći razborito i hodajući pred Bogom ostario je bez djeteta, godine mladosti nisu osigurale potomstvo. Ana je jednako tako

ljubila Boga, mudra, ali neplodna, živjela je u slozi sa svojim mužem no nisu imali djece. Zabrinuta zbog toga kao i zbog održanja Božjeg zakona, svakoga dana bola ju je tuga zbog nedostatka djeteta i patila je od uobičajenih boli onih koji su bili bez djeteta, болоvala je, tugovala je, bila u nevolji i nestrpljiva u nedostatku djeteta.

Tako su Joakim i njegova žena jadikovali da nemaju nasljednika koji će nastaviti njihovu lozu, iako se iskra nade u njima nikad nije u potpunosti ugasila. Oboje su umnožili molitve da im se podari dijete koje će nastaviti njihovu lozu. U oponašanju molitve koju su čuli od Hane (1 Kraljevi 1:10), oboje su ne napuštajući hrama žarko molili Boga da dokine njenu neplodnost i učini je plodnom. Djelitelj blagoslovljenih darova nije osudio dar njihove nade. Vječna snaga brzo je stigla u pomoć onima koji su molili i zaklinjali Boga i

učinila ih oboje sposobnim začeti i imati dijete. Na taj se je način od neplodnih i jalovih roditelja, kao od navodnjenih stabala, rodilo za nas najveličanstvenije stvorenje – Bezgrješno začeta Djevica.

Tako su nju, Bezgrješno rođenje iz utrobe neplodne majke njeni roditelji, u prvom cvatu njenog odrastanja donijeli u hram i posvetili je Bogu. Svećenik je tijekom službe opazio lice djevojčice i postao ispunjen zadovoljstvom i radošću, gledajući ju kao da je stvarno ispunjenje Božanskog obećanja.

* * *

GLAS SVETACA

To je otajstvo ljubavi. To ljudski razum ne može shvatiti. Samo je vjera u stanju razjasniti kako jedno stvorenje može biti uzdignuto na tako veliko dostojanstvo: da bude središte ljubavi, u kojemu se stječe

sva naklonost Trojstva. Znamo da stojimo pred božanskim otajstvom,. No budući da se radi o našoj Majci, želimo upravo ovdje više razumjeti – ako tako smijemo reći – negoli je to slučaj s drugim istinama naše vjere.

Teolozi su se često slično izražavali da bi nekako obuhvatili puninu te milosti, kojom vidimo da je odjevena Marija i koja se dovršava Uznesenjem na nebo. Oni kažu: Dolikovalo je, Bog je mogao tako učiniti i zato je učinio (usp. Ivan Duns Scotus, In III Sententiarum, dist. III, q.1.) To je najbolje objašnjenje za to da je Gospodin svojoj Majci od prvoga trenutka njezina bezgrješnog začeća dodijelio sve povlastice. Ona bijaše slobodna od Sotonine vlasti; ona je lijepa - *tota pulchra*, čista i čestita u duši i tijelu.

Sveti Josemaria, Susret s Kristom, broj 171

Koliko je drago ljudima kada ih podsjetite na njihovo rodbinstvo s osobama iz književnosti, politike, vojske, Crkve!... - Pjevaj pred Bezgrješnom Djevicom podsjećajući je: Zdravo Marijo, kćeri Boga Oca! Zdravo, Marijo, Majko Boga Sina! Zdravo, Marijo, Zaručnice Duha Svetoga!... Od tebe je veći samo Bog!

Sveti Josemaria, Put, 496

Možda netko od vas sada pomisli da svakodnevnica, uobičajeno amo i tamo našeg života, jedva daje prilike da se srce sačuva u jednom stvorenju koje je tako čisto kao što je Naša Gospa. Molim vas da razmislite malo o tome. Što mi tražimo u svemu našem djelovanju, makar ono ne bilo uvijek sasvim svjesno? Kad mi, pokrenuti Božjom ljubavlju, radimo s poštenim namjerama, onda tražimo dobrotu, čistoću, ono što savjesti daje mir, a duši radost. Dolazi li i do grešaka? Sigurno, ali upravo onda

kad uvidimo svoje greške, postaje nam jasniji naš cilj: sreća, koja nije površna, već duboka i vedra, ljudska i nadnaravna.

Jedino stvorenje koje je tu sreću, Božje remek-djelo, na zemlji dostiglo, je Marija, naša Presveta Majka. Ona živi i štiti nas. Ona je dušom i tijelom kod Oca, kod Sina, kod Duha Svetoga: ona ista koja je rođena u Palestini, koja se od djetinjstva posvetila Gospodinu, koja je primila navještenje Arkandela Gabrijela, koja je rodila Spasitelja i koja je stajala uz Njega pod Križem.

U njoj se ostvaruju svi ideali, ali zato ne smijemo misliti da nju njezina uzvišenost i veličina čine nepristupačnom i udaljenom. Ona je puna milosti, pojam savršenosti i ona je Majka. Moćna pred Bogom ona za nas postiže ono što mi molimo, jer kao Majka ona nam to želi dati. Kao Majka ona razumije i shvaća i naše

slabosti; Ona nas osokoljuje, oprašta nam, pripravlja nam put, ona nam uvijek dolazi u pomoć pa i onda kada pomoć izgleda nemoguća.

Sveti Josemaria, Prijatelj Božji, broj 292

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/immaculate-conception-
magisterium-fathers-saints/](https://opusdei.org/hr-hr/article/immaculate-conception-magisterium-fathers-saints/)
(20.03.2026.)